بررسی نامهای خداوند الوهیم Elohim

الوهیم Elohim

لغت فوق به معنای مقتدر و اقتدار کامل می‌باشد.

واژه اِلوهیم، جمع کلمه اِل می‌باشد و در زبان سامی این کلمه به معنای فرا توانایی و فرا قدرت بوده و استفاده آن به صورت جمع نشانه برتری کامل و والامقام بودن را داشته است. در زبان عبری نامی رایج برای خداوند بوده است. اِلوهیم برای اولین بار در آیه یک کتاب پیدایش به چشم می‌خورد و در ترجمه های فارسی از کلمه «خدا» استفاده شده است. انسانها به عنوان فرزندان خداوند و داوران (قضات)، نیز اِلوهیم نامیده شده‌اند. اِلوهیم برای خدایان قبایل بت پرست نیز بکار رفته است. اِلوهیم به دفعات در کتاب مقدس آمده، و تنها در کتاب پیداش بیش از دویست بار و در کتاب ایوب بیش از چهل بار دیده می‌شود. در نبوت اشعیا، کلمه اِلوهیم برای عیسای مسیح نیز بکار رفته است.

توضیحات:

از واژه اِلوهیم در ترجمه های کتاب مقدس بصورت مستقیم استفاده نشده و در ترجمه از کلمات خدا و خداوند و برای بتها از کلمه خدایان استفاده گردیده است.

منابع کتاب مقدس: پیدایش باب ۱ و ۳ – مزامیر باب ۸۲ و ۹۶ – خروج باب ۲۲ – داوران باب ۵ – سموئیل اول باب ۲۸ – تثنیه باب ۴ – اشعیا باب ۴۰ – ارمیا باب ۱۰

منبع: رازگاه